

RÉGI IDŐK VERSENYE: Országos vasutas birkózóverseny Dunakeszin

1930. JANUÁR 25–26-ÁN BIRKÓZÓK LEPTÉK EL A DUNAKESZI MŰHELYTELEPET (MA: GYÁRTELEP). HÉT SPORTEGYESÜLET (A DEBRECENI, A MISKOLCI, A NYÍREGYHÁZI, A BUDAPESTI VASUTASOK, A TÖREKVÉS, A TESTVÉRISÉG, VALAMINT A DUNAKESZI MAGYARSÁG) LEGJOBBJAI KÉPVISELTETTÉK MAGUKAT A MEGMÉRETTETÉSEN. A VASUTAS SPORTEGYLETEK LIGÁJA DUNAKESZIN RENDEZTE MEG A IV. ORSZÁGOS VASUTAS BIRKÓZÓVERSENYT, AMELYNEK HÁZIGAZDJÁJA A MAGYARSÁG SE VOLT.

A Magyarország sportolói a Főműhely bejárata előtt (1931, a birkózók a jobb oldalon állnak)

Lányi Ferenc főműhelyfőnök, a Magyarország Sportegyesület elnöke (1906)

A MAGYARSÁG SPORTEGYESÜLET BIRKÓZÓ SZAKOSZTÁLYA 1926-ban alakult, elsősorban a Dunakeszire költöző, korábban a MÁV Északi Főműhelyében dolgozókból. Utóbbi helyen nagy hagyománya volt a sportágnak, ezt igyekeztek új lakóhelyükön is meghonosítani. A szakosztály alapítója és első vezetője Szöllösi János művezető volt, aki 1929. október 31-ig állt annak élén. Helyét Fulár (Csetényi) Ferenc vette át. Az edző id. Nagy Sándor volt, aki a Ganz Gyári Tornaegyesülettől érkezett. Az edzéseket és a versenyeket a munkásotthon színháztermében tartották (ma a VOKE József Attila Művelődési Központ díszterme), eleinte elég méltatlan körülmények között. 1927 és 1931 között több versenyen is részt vettek, kisebb sikereket értek el.

A IV. Országos Vasutas Birkózóverseny színhelye is a munkásotthon tágas díszterme volt, amelyet a főműhelyfőnökség a verseny céljaira átengedett a ligának és szépen fel is díszített az alkalomra. A január 25-én érkező atléták a legényotthonban (Állomás sétány 12.) kaptak szállást, ételmezésüket a klub vendéglőse vállalta magára, az árak pedig, ahogyan azt a korabeli források többsége igyekezett leszögezni: mérsékelték voltak.

A liga versenyére 108 sportoló nevezett, úgy, hogy a klubok minden súlycsoportban csak egy-egy birkózót indíthattak. Az első versenynapon, szombaton este hat órakor a lég-, pehely- és a könnyűsúlycsoportok mérkőzéseit bonyolították le. Másnap nyolc órakor pedig a többi súlycsoportra került a sor.

A vasárnap délelőtti versenyre prominens résztvevők is érkeztek: eljött az Országos Testnevelési Tanács elnöke, Karafiáth Jenő; Láner Kornél, a MÁV gépészeti osztály igazgatóhelyettese, és Gyenes Kálmán, az MÁV igazgatóság műhelyi szakosztályának osztályvezetője. A

német Reichsbahn kebelében működő Turn und Sport Verband is delegálta elnökét (Hans Baumeister) és helyettesét (Johann Hieronymus). Ezt a magyar sportdiplomácia szép sikernek könyvelte el.

A Vasutas Sportegyesületek Ligája, az egyéni versenyzők mellett, az egyesületeket is díjazta. A Ligavándordíjat a legjobb eredményt elérő budapesti, a Vidéki Vándordíjat a legjobb eredményt elérő vidéki egyesület nyerhette el. 1930-ban a Ligavándordíjat a Testvériségtől a Törekvés, a Vidéki Vándordíjat a Dunakeszi Magyarságtól a Debreceni Vasutasok Sport Clubja hódította el. Az egyéni versenyzőket súlycsoportonként díjazták. Minden súlycsoport győztese a „Legjobb vasutasbirkózó” címet, tiszteletdíjat és a liga szalagján nagy ezüst-, minden második helyezett ezüst-, minden harmadik helyezett pedig bronzérmeket nyert. A hét súlycsoport bajnokai négy egyesület között oszlottak meg: kettőt-kettőt nyertek a Budapesti Vasutasok Sport Egylete, a Testvériség és a Törekvés birkózói, egyet pedig a Debreceni Vasutasok Sport Clubja.

A rendezvény jól sikerült: a dunakeszi Magyarság Sportegyesület vezetőségét, különösen Lányi Ferenc elnököt, Szedmák Sándor főtitkárt és Szöllösi János szakosztályvezetőt, dicséretben részesítették szervezőmunkájukért, kiemelten azért, mert tették ezt az 1929. évi világgazdasági válság hatásai idején. Egyetlen baleset volt csak a tornán: a Testvériség sportolója, Stuller bordatörést szenvedett.

DR. KERÉKES DÓRA
GYŰJTEMÉNYVEZETŐ

RÉVÉSZ ISTVÁN HELYTÖRTÉNETI GYŰJTEMÉNY